

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. L., nar. X., K.**, zastúpeného JUDr. S. J., advokátom, S. proti žalovanému: **A. S. G., s. r. o., R.**, IČO: X., zastúpenému JUDr. M. M., advokátom, P., **o plnenie povinností**, vedenej Okresným súdom Bratislava II. pod sp. zn. 25Cb 170/2002, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob 263/2010-141- 2Cob 264/2010-141 zo dňa 15. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu v napadnutej časti smerujúce proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob 263/2010-141 - 2Cob 264/2010-141 zo dňa 15. marca 2011 **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II. uznesením č. k. 25Cb 170/2002-123 zo dňa 28. 08. 2009 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 676,50 eur.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2Cob 263/2010-141, 2Cob 264/2010-114 zo dňa 15. 03.2011 v prvej vete výroku rozsudok Okresného súdu Bratislava II. č. k. 25Cb 170/2002-105 zo dňa 26. 02. 2009 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a v druhej vete výroku uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb 170/2002-123 zo dňa 28. 08. 2009 potvrdil.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že vo veci samej rozhodol tak, že rozsudok prvostupňového súdu č. k. 25Cb 170/2002-105 zo dňa 26. 02. 2009 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu procesného pochybenia prvostupňového súdu, pretože ten doteraz nedoručil žalobcovi vyjadrenie žalovaného k žalobe. V druhej časti

výroku potvrdil uznesenie prvostupňového súdu č. k. 25Cb 170/2002-123 zo dňa 28. 08. 2009. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa bránil tým, že nie je povinný platiť poplatok za podané odvolanie, pretože vec sa má posúdiť podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku je oslobodený spotrebiteľ, domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu. Odvolací súd však skonštatoval, že prejednávajúcu vec je potrebné posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka, a nie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. V danej veci nebolo sporné, že obaja účastníci sú podnikatelia, pričom sám žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že predmetné vozidlo, oprava ktorého je predmetom tohto sporu, slúžilo na podnikateľské účely. Súd prvého stupňa teda postupoval správne, keď za podané odvolanie vyrubil súdny poplatok.

Proti druhej časti výroku uznesenia odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca dovolanie z dôvodov, že v zmysle § 221 ods. 1 písm. g/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), vo veci rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát (dovolateľ mal zrejme na mysli § 237 písm. g/ O. s. p.), v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

V dovolaní uviedol, že odvolací súd nesprávne nevyhovел odvolaniu v časti trov konania, ktorým súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. Keďže základnou právnou otázkou, ku ktorej je súd prvého stupňa povinný v ďalšom konaní vykonať dokazovanie tak, ako mu túto povinnosť uložil odvolací súd v odôvodnení prvej vety výroku napadnutého uznesenia odvolacieho súdu je, či sa právny vzťah spravuje zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa alebo Obchodným zákonníkom, bude poplatkovú povinnosť možné určiť až vtedy, keď bude rozhodnuté, podľa ktorej položky sadzobníka zákona č. 71/1992 Zb. má byť konanie spoplatnené. Dovolateľ ďalej namietal preradenie jeho veci z registra C do registra Cb. V zmysle ustanovenia § 152 ods. 7 zákona č. 543/2005 Z. z. predseda súdu získal možnosť vyhovieť reklamácií sudcu voči zaradeniu veci do registra až 01. 01. 2006. Preto je súhlas z 15. 10. 2002, ktorý udelila predsedníčka Okresného súdu Bratislava II. s preradením návrhu dovolateľa z registra C do registra Cb, totožný s odňatím zákonného sudcu, a tým došlo k porušeniu čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Takýto súhlas

totiž znamená, že bez akéhokoľvek konania a dokazovania vo veci, administratívnym opatrením zmenili súdni úradníci právne posúdenie veci, vykonané žalobcom bez toho, aby ho na takúto zmenu upozornili. Prvostupňový súd prejednal rozhodnutie vo veci, napovedal žalovanému, akých ustanovení hmotného práva sa má dovolávať, aby bol úspešný, a tým súd porušil právo žalobcu na spravodlivé konanie pred súdom. Dovolateľ namietal zmenu konajúceho a zákonného sudcu podaním zo dňa 18. 07. 2003 a aj v odvolaní, ale s touto námietkou sa súdy nevysporiadali. Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť uznesenia Okresného súdu Bratislava II. č. k. 25Cb 170/2002-123 zo dňa 28. 08. 2009 a zároveň navrhol, aby dovolací súd druhú vetu výroku napadnutého uznesenia odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti druhej časti výroku rozhodnutia voči uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie prvostupňového súdu o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie.

Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

- a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,
- b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

O tento prípad v prejednávanej veci nejde, lebo napadnuté uznesenie je uznesením potvrdzujúcim a ani odvolací súd nevyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné. Preto proti tomuto uzneseniu dovolanie podľa § 239 O. s. p. nie je prípustné.

Podľa § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobca existenciu dovolacích dôvodov odôvodňuje s poukazom na ust. § 237 písm. g/ a f/ O. s. p. Jedným z dôvodov zakladajúcich vždy prípustnosť dovolania je aj prípad, keď bola účastníkovi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), ktorého sa dovoľáva odvolateľ.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Najmä zúčastniť sa pojednávania vo veci, byť vypočutý ako účastník, robiť podania, navrhovať vykonanie dôkazov a pod.

Podľa názoru dovolacieho súdu k vytýkanému nesprávnemu postupu v prejednávanej veci nedošlo.

Dovolaním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bola žalobcovi uložená poplatková povinnosť za podané odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. č. k. 25Cb 170/2002-105 zo dňa 26. 02. 2009, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá v celom rozsahu.

Poplatníkom podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/ 1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení zmien je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z podaného návrhu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

V zmysle cit. ustanovení bol žalobca ako poplatník poplatkového úkonu povinný zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo veci samej. Žalobca nebol v predmetnom súdnom konaní oslobodený od poplatkovej povinnosti.

Žalobca ako právnická osoba **A., spol. s r. o., B.**, ako právny predchodca terajšieho žalobcu, ktorého súd pripustil do konania v zmysle § 92 ods. 2 , 3 O. s. p., a tento vstúpil do práv pôvodného žalobcu, pričom právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované, sa domáhal voči žalovanému ako právnickej osobe – A., s. r. o., B., teraz: **A. S. G., s. r. o., B.** (zmena obchodného mena) určovacím petitom výmeny motora motorového vozidla, ktorý slúžil na podnikateľské účely - taxislužbu a náhrady škody vzniknutej v dôsledku vadnosti vozidla. Obaja účastníci boli podnikatelia v zmysle § 2 Obchodného zákonníka (ďalej OBZ) a jedná sa o obchodno-právny vzťah, ktorý vznikol pri ich podnikateľskej činnosti a spravuje sa ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 1 OBZ). Krajský súd ako súd odvolací sa nestotožnil s názorom odvolateľa, že vec má byť posudzovaná podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a jednoznačne vyslovil právny záver, že vec je obchodno-právneho charakteru a dôvodom zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej, nebola otázka posúdenia právneho vzťahu podľa zák. č. 250/2007 Z. z., ako to

nesprávne uvádza dovolateľ, ale z dôvodu procesného pochybenia súdu (§ 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Preto potvrdením uznesenia súdu prvého stupňa odvolacím súdom o uložení poplatkovej povinnosti v súlade so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení platnom v čase vzniku poplatkového úkonu (podania odvolania) mu nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

Dovolací súd taktiež nezistil existenciu podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v § 237 písm. g/ O. s. p., t. j. rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Vylúčenie sudcu z pojednávania a rozhodovania veci je upravené v § 14 O. s. p. Ak bolo rozhodnuté o vylúčení sudcu a tento napriek tomu rozhodol vo veci, je daný dovolací dôvod v zmysle cit. ustanovenia.

Z obsahu spisu vyplýva, že vo veci pred súdom prvého stupňa rozhodoval JUDr. M. H., sudca Okresného súdu Bratislava II. O námietke zaujatosti konajúceho sudcu rozhodoval nadriadený súd – Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 13 Ncb 12/2003-23 zo dňa 16. 10. 2003 a vo výroku vyslovil, že JUDr. M. H. **nie je vylúčený** z prejednávania veci vedenej pred Okresným súdom Bratislava II, č. k. 25 Cb 170/02. To znamená, že vec rozhodol zákonný sudca, ktorému vec bola pridelená v súlade s rozvrhom práce. V konaní pred okresným súdom koná a rozhoduje samosudca alebo poverený zamestnanec súdu. V konaní pred krajským súdom ako súdom prvého stupňa koná a rozhoduje samosudca alebo poverený zamestnanec súdu; v odvolacom konaní koná a rozhoduje senát. Obsadenie okresného, ako aj krajského súdu v prejednávanej veci bolo v súlade s ust. § 36 ods. 2 a 3 O. s. p.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 O. s. p. platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie proti napadnutej časti výroku rozhodnutia odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218

ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2011

JUDr. Alena Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová